

der allerede ere skete der, kunne faae en meget stor Værdi. Hvorvidt der kan blive Anledning til at meddele Concession til et saadant Havnearbejde ved Ringkjøbing Fjord, vil altsaa først senere kunne afgjøres. Jeg troer ikke, at jeg for Diebliffet behøver at udtale mig videre om den foreliggende Sag. Hovedsagen er jo, om man troer, at den Vigtighed, som det har for Sylland at faae en saadan Vej til Udførsel af sine Producter, kan opveie de Omkostninger, der ere forbundne med den foreslaaede Vej, og om denne virkelig kan føre til Maalet.

U. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

U. Sage: Det var neppe ganske rigtigt, naar den ærede Minister anførte, at man ved Angivelsen af Dybden af Farvandet ikke havde Noget at støtte sig til. Jeg troer, at vi have lidt Mere at støtte os til end den høitærede Minister, thi Søfortarchivets Maal antage vi for at være rigtige, og de, der have yttret sig om Vandstanden, have holdt sig strengt dertil. — Naar den høitærede Minister anførte, at Staten ikke vilde faae det projecterede Havneanlæg ved Ringkjøbing for Intet, idet de Grunde, der bleve indbundne, skulde overlades Bedkommende i Betaling, skal jeg bemærke, at man dog maa sige, at Anlægget faaes for Intet, forsaavidt disse Grunde af ham inddømmes uden Bekostning for Staten. Jeg kjenner ikke videre til dette Spørgsmaal, end hvad der her er omtalt, men jeg formoder, at disse Grunde for Diebliffet ere værdiløse. Skulde man, uden nogen Udgift for Statskassen, kunne faae en ny virkelig rummelig og god Havn, imod at afstaae disse Grunde, vilde jeg, forsaavidt jeg nu kan bedømme Sagen, ansee det for en fordeelagtigere Transaction end den, hvorom der idag er Spørgsmaal. Jeg vil haabe, at den høit-

ærede Minister vil give det Udvalg, der uden Tvivl vil blive nedsat i denne Sag, al den Underretning, han er istand til, og meddele sin Anskuelse om dette ringkjøbingste Project, hvilket jeg, som sagt, slet ikke kjenner. — Jeg har, idet jeg har omtalt Lovudkastet, ikke blandet mig videre i Spørgsmaalet om Jernbanens Anlæg, da jeg antog, det var Noget, der bedst kunde behandles i et Udvalg, men iøvrigt er det, der blev anført af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fuldkommen rigtigt; det har ogsaa været mig pafaldende, da jeg gjenleste Lovudkastet at see det, han omtalte.

Indenrigsministeren: Det er vistnok den ærede Taler bekiendt, at der i Ringkjøbing Fjord allerede har dannet sig meget betydelige Euge, som tilhøre Regjeringen, og at denne Landbanelse, de saakaldte Klitenge, bestandig er tiltagen. Det er ikke ubetydelige Eiendomme, Staten der har, men naar der nu meddeles Concession til at inddæmme Alt, hvad der iøvrigt kan inddæmnes af Ringkjøbing Fjord, vil Tilvæxten for Statens Eiendom altsaa derved affæres. At dette ikke af vedkommende Entrepreneur maa ansees for nogen ubetydelig Fordeel, kan man slutte deraf, at han vil udføre et saa stort Arbejde, naar det inddæmmede Land maa blive ham overdraget, og det er derfor ganske sikkert, at man ikke kan antage, at Staten faaer et saadant Anlæg for Intet. Naar jeg forøvrigt skal udtale mig angaaende dette Havneanlæg, troer jeg, at det vil være aldeles spildt Arbejde og Noget, som aldrig kan være tilraadeligt; men naar en Mand vil forsøge derpaa for sin egen Nisico, kan man forsaavidt ikke have Noget derimod. — Naar jeg tidligere yttrede, at man ikke havde nogen bestemt Underretning om, hvorvidt Vandstanden i Graadby havde forandret sig eller ikke, sigtede jeg herved til, at den Mand, som allerede af flere af de Herrer er bleven paaberaabt, nemlig den hollandske Ingenieur Beherinck, og som har opgivet Vand-